

Z naděje se radujte,
v soužení buďte trpěliví,
v modlitbách vytrvalí.
Římanům 12:12

Sborové noviny

08/2012

Pravidelný měsíčník
sboru Apoštolské církve v Karvině

Úvodník

Žalm 23.

Dobrý Pastýř

narozneniny

oznámení

Dobrý Pastýř

úvodník

Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř.

Jan 10:11-16

Srdečně Vás zdravím, při čtení srpnového čísla sborových novin.

Když jsem hledal téma pro toto číslo, tak se mi dostala do rukou malá, nenápadná knížečka, která mě velmi zaujala. Má název - "Můj Pastýř".

Celá tato knížečka má za cíl, přiblížit čtenáři osobu pastýře, jeho vlastnosti, charakter, pojednává také o tom, jaké jsou ovečky, jak se chová stádo. Jsou zde i příběhy, které výstižně pojednávají o situacích, kterými člověk v životě prochází.

Stěžejním slovem a průvodcem je ŽALM 23 - Hospodin je můj Pastýř. Žalm o pokoji a naději.

Osoba pastýře představuje někoho, kdo se o svěřené mu stádo stará, které vede, zajišťuje potravu, pomáhá a spěchá s pomocí, ochraňuje je, léčí rány, to prostě někdo u koho jsme v bezpečí a na koho se můžeme plně spolehnout. Takový pastýř je samozřejmě ten, který o své stádo pečuje se vši láskou. Jsou ale i takoví, kteří dělají svou práci jenom za mzdu, a jak můžeme číst v průvodním textu, utíká, když se blíží nebezpečí.

O Pánu Ježíši je v Božím slově napsáno, že je „Dobrý Pastýř“. Je dobré když můžeme říct: Pán Ježíš je mým Pastýřem. Odráží se v tom hloubka vztahu, kterou máme s Pánem.

To, že jsme Ho pozvali do svého srdce a přijali jako Pána nad svým životem, znamená také, že jsme dobrovolně vstoupili do vztahu s Ním, že jsme připojeni ke stádu, které On vede. Možná, že by mohl někdo namítat, že žít ve stádu, to přece omezuje mou osobní svobodu. Někdo určuje, kde budu, co budu a jak budu... Jsou i takoví „křesťané“, kteří si toto myslí a jdou s proudem této doby, která je spíše o tom co JÁ chci a ne o tom k čemu jsme povolání. Někdy jejich život připomíná zatoulanou ovečku, která je daleko od stáda a především daleko od Pastýře od toho, který ji může ochránit. Tato ovečka si našla svou vlastní cestu, svou pastvinu. Vše se zdá dobré, ale jen do doby kdy spadne do propasti nebo uvízne v nějaké rokli. Život je plný nástrah a ze své vlastní zkušenosti vím, že potřebujeme někoho, kdo nás bude vést a

chránit. Není to tzv. „berlička“, o které tak často slyšíme od nevěřících lidí, že víra v Boha, pomáhá jenom těm slabým. Mohu říct, že je to mnohem víc. Není to berlička, ale je to SKÁLA, o kterou se mohu vždy opřít, a na které v době životních bouřek můžu pevně stát. Ano, potřebuji základ proto, abych obstál, potřebuji být vedený, protože sám bych někde ztroskotal ve spárech hříchu. A proto můžu říct, že Ježíš Kristus je tím nejpevnějším základem pro život každého člověka. Na žádném jiném základu náš život neobstojí.

Nechat se vést, vyjadřuje také určitou pokoru a také důvěru, že svěřujeme život někomu jinému. Pokud bychom chtěli vyjít na nějakou vysokou horu, nemyslím tím hory v Beskydech, potřebujeme průvodce, který nás tam bezpečně dovede. Tento průvodce dobře zná terén, přírodní podmínky a také různá nebezpečí, kterým je třeba se vyhnout. Někdo by nad tím mohl mávnout rukou a jít si svou vlastní cestou. V mnohých případech tato rozhodnutí končí tragicky.

Pán Ježíš je Průvodcem, On je Dobrým Pastýřem. Je smutné když jsou lidé k tomuto faktu lhostejní a jdou si dál svou vlastní cestou.

Pán Ježíš je tím Dobrým Pastýřem, který svůj život položil za své ovce. Dal to nejcenější, aby zachránil své stádo.

Jan 10:17-18 Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal. Nikdo mi ho nebere, ale já jej dávám sám od sebe. Mám moc svůj život dát a mám moc jej opět přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce."

Ježíš chce být Pastýřem i tvého života.

Volá: následuj mě!

Slyšíš hlas, který tě volá?

.....
Na následujících stránkách se dozvíš jaký je Dobrý Pastýř. Jsou zde i příběhy lidí, kteří vydali svůj život do Jeho rukou a plně svou důvěru upnuli na Něho.

Možná i to procházíš těžkým obdobím svého života.

Kéž Tě slova o Dobrém Pastýři - Ježíši - povzbudí a posilní.

Tomáš Michalek

Žalmy 23:

- 1 Žalm Davidův. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.
- 2 Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod,
- 3 naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.
- 4 I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.
- 5 Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.
- 6 Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.

Píseň o touze po domovu

Tento žalm přesahuje všechny filozofie a věda dohromady. Je jako slavík, který zpívá svoji nádhernou melodii pokoje, kterou naplňuje celou zemi.

Dává zapomenout na utrpení, starosti, zahání pochybnosti, myšlenky a trápení, povzbuzuje zklamaných, přináší světlo vězněným, potěšení nemocným a chudým, umírajícím v poslední hodině života, stírá slzy truchlícím.

Tento žalm ještě svoje dílo nedokončil, pokračuje v něm po celá staletí a generace až do doby, než se i ten poslední poutník vrátí domů. Tam bude potom zástup spasených zpívat nebeskou melodii, tam bude zvučně znít věčná, radostná oslava nového stvoření.

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.

vodí mě na klidná místa

naživu mě udržuje

stezkou spravedlnosti mě vede

pro své jméno

i když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého

vždyť se mnou jsi ty

Tvoje berla a tvá hůl

mě potěšují

prostíráš mi stůl před zraky protivníků

hlavu mi olejem potíráš

ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou

všemi dny mého žití

do Hospodinova domu se budu vracet

do nejdelších časů

moje potrava

můj odpočinek

moje obnovení

moje nasměrování

můj životní cíl

můj pokoj

moje obecenství

moje ochrana

moje potěšení

moje obecenství a vítězství

moje radost

moje požehnání

moje milost

moje sláva

moje nádherná budoucnost

Co je třeba vědět o ovcích

1. Poznávací znamení

Když si je koupí nový vlastník, na záda jim vyrazí svoji pečeť. Takto můžeme poznat také ovce Dobrého Pastýře: podle jejich chování, způsobu života je vidět, že byli koupeny za velkou cenu, krví Beránka. Dobrý Pastýř na ně otiskl svoji pečeť.

2. Inteligence

Ovce není inteligentní. Je dost omezená, odkázána na to, aby ji vedli a starali se o ni. Když zabloudí, nedokáže sám trefit zpátky.

V novinách byl jednou článek o člověku, který prodal psa svému známému. Ten bydlel 50 km od něho. I když si nový majitel odvezl psa autem, pes se za tři dny objevil na prahu domu svého původního pána.

Je všeobecně známo, že i kuň sám trefí domů. Ovce to nikdy nedokáže: pastýř ji musí najít.

Nední to pro nás lichotivé, když nás Písmo přirovnává ke zbloudilým ovčím. Když ale budeme k sobě poctiví, musíme přiznat, že velice dobře zná naše srdce.

3. Útěk

Jsou zvířata, které mají rohy, drápy nebo ostré zuby. Ovce ale obranné zbraně nemají. Ochránit je může jenom pastýř. Jedno ale může udělat i ovce - může utéct před nepřítelem. Proto je napsáno u Jana 10:5: „Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“

Ten, kdo utíká před hříchem není zbabělý, ale smělý.

Mladý brandenburský princ byl na návštěvě u holandského krále Viliama III. Když ho pozývali na večerní oslavu, odmítl, protože světské radovánky ho nelákaly. Když se oslava začala, marně prince hledali: už odcestoval.

Zabitý beránek

Když jsem byl mladý, v našem sousedství bydlel řezník, který zabíjel také beránky. Voli bučeli, prasata kvíčela, když je měli podřezat, ovce ale šly na jatka úplně potichu. Ještě dnes jsem dojatý, když si vzpomenu na to, jak jim svázali nohy a ostrým nožem jim podřezali krk. Krev se z nich lila, ale ony nevydaly ani hlásku.

Jaký je to ohromující obraz Toho, o kterém už před staletími prorokoval Izajáš:

Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel. (53:7)

Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni (53:5).

Ten, kdo věří v Něho, může místo slova „naše“ napsat své jméno. Na dřevě kříže, v době těch tří temných hodin, volal Pán Ježíš: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? - proto, abychom nikdy více nebyli Bohem opuštěni.

Pán Ježíš

byl proklán **pro moji** nevěrnost,
zmučen **pro moji** nepravost.
Trestání snášel **pro můj** pokoj,
jeho jizvami jsem uzdravený.

Je můj

„Dostali jsme malého brášku!“ zvěstoval Marián novinu na školním dvorku. „Měli by ste vidět jeho ručičky, prstíky, nosánek...“

„Co je podle tebe na tom maličkém to nejkrásnější?“ ptá se učitelka.

„Nejkrásnější je to, že je mým bráškou...“

Je velkou pravdou, že Hospodin je Pastýř.

Ale o mnoho víc je to, když ty osobně můžeš říct: Hospodin **je můj** Pastýř.

Koho Pán Ježíš našel jako ztracenou ovečku, ten se stane Jeho vlastnictvím. Odevzdal si se Jemu už se vším, se svými hříchy a bídou? Jestli ano, potom je také tvým Pastýřem. Už jsi mu alespoň jednou řekl, tehdy, když tvé nitro zaplavil pokoj: „Pane Ježíši, děkuji Ti, že jsi mým Pastýřem“?

Odhalený zloděj

Někde na Blízkém východě ukradli ovci. Žalobce i obviněný přišli k soudci, který vůbec neměl lehkou úlohu, protože každý z mužů stál na svém a tvrdili, že ovce je jeho a více svědků nebylo. Když se soudce dověděl, že ovce ještě žije, nařídil, aby ji přivedli. Co tak asi z toho bude, šuškali si všichni.

Soudce přikázal, aby obviněný vyšel z místnosti a potom, aby se pokusil ovečku přivolat. Ta volání sice slyšela, ale nepohnula ani uchem, protože neznala jeho hlas.

„Ovečka v žádném případě není tvoje,“ řekl soudce.

Když potom to stejné zopakovali s pastýřem, ovečka zpozorněla a utekla ven za hlasem. Nikdo už více nepochyboval, kdo je jejím pravým majitelem.

„Men-ah“ znamená „následuj mě“

Jeden cestovatel jednou v Sýrii viděl jak tři pastýři přivedli k jedné studni své stáda. Ovce se úplně promíchaly a cestující začal přemýšlet nad tím, jak se ovečky dostanou zpátky ke svým pastýřům. Myslel si, že při jejich rozdělování nastane pořádný zmatek, ale mylil se. Když se už všechny ovečky napily jeden z pastýřů svolal: „men-ah“. Toto arabské slovo znamená „následuj mě“. Na toto volání se asi třicet ovcí oddělilo od stávajících a následovalo volajícího pastýře.

Druhý pastýř udělal to samé a přivola si k sobě zase svoje ovečky. Ty, které zůstaly, patřily tomu třetímu.

Cestující chtěl ještě něco vyzkoušet. Oblékl si plášť prvního pastýře, na hlavu si nasadil jeho klobouk, do ruky si vzal jeho hůl a zavola „men-ah“. Několik ovcí si ho zvědavě obhlídlo, ale ani jenu z nich nenapadlo, aby šla za ním.

„Oni za nikým jiným nejdou jenom za tebou?“ - zeptal se cestující.

„Jdou. Ale jenom tehdy, když jsou nemocné,“ - odpověděl pastýř.

„Zdravé ovce nikdy za žádných okolností nenásledují cizího člověka, protože neznají jeho hlas.“

Jan 10:27-28a Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život.

Jan 10:3-5 Vrátný mu otvírá a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas. Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“

Všechno záleží na tom, jestli jsme Jeho, jestli poznáme Jeho hlas a jestli Ho posloucháme.

On k nám hovoří skrze Bibli, Boží Slovo. Čteme ho? Známe ho? Cvičíme se v tom, abychom rozeznali hlas milovaného Pastýře?

Mladí často hovoří: Všechno chci vyzkoušet... i zlé věci, i falešná učení, sekty, abych konečně rozeznal, co je pravda... Takový názor je ale v úplném protikladu s Boží vůlí.

On chce, abychom znali jenom hlas Pána Ježíše z Jeho Slova. Když už tento hlas budeme dobře znát, cizí hlas lehce rozeznáme a odmítneme. Ne proto, že bychom ten cizí hlas tak dobře znali nebo mu rozuměli, ale proto, že je jiný než Svaté Písmo.

V jednom lázeňském městě bydlel jeden hluchoněmý křesťan, který velice miloval svého Spasitele a byl v Ném šťastný. Někdo mu napsal dopis, ale protože neznal název ulice, ani číslo domu, napsal na obálku s názvem města jenom toto: „Pro pana X, který je hluchoněmý, ale slyší na hlas dobrého Pastýře“. Dopis doručili adresátovi.

Sedm Božích jmen

Každé z následujících Božích jmen je ze Starého Zákona, jak to můžeme vidět z citovaných veršů. Jsou původně hebrejské a přepsali jsme je do naší výslovnosti. Každé z jmen vypovídá o některé z předivných Božích vlastností, o tom co znamená pro ty, kteří jsou Jeho.

Ke každému jménu jsme připojili myšlenku z **23. žalmu**, která s ním souvisí.

JAHVE - ROI

Žalm 23:1 -

Můj Pastýř

Hospodin je můj Pastýř.

JAHVE - JIRECH

(1. Mojž. 22:14)

Hospodin (na Jeho vrchu) se postará - On vidí.

Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod.

JAHVE-ROFEGA

(2. Mojž. 15:26)

Hospodin uzdravuje.

Naživu mě udržuje.

JAHVE - ČIDKENU

(Jer. 23:6)

Hospodin je naše spravedlnost.
Stežkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

JAHVE - ŠALOM

(Soudců 6:24)

Hospodin je pokoj.

Nebudu se bát zlého, neboť ty jsi se mnou.

JAHVE - NIŠŠI

(2. Mojž. 17:15)

Hospodin je má korouhev.

Prostíráš mi stůl před zraky protivníků.

JAHVE - ŠAMMÁ

(Ezech. 48:35)

Hospodin je zde.

Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelsích časů.

Přísnost nebo láska

Manželský pár v Anglii postihla těžká ztráta: před třemi roky jim náhle zemřela jediná dcerka. Proč tato velká ztráta a hořká bolest?

Aby alespoň trochu zapomněli, vycestovali na okružní jízdu zeměmi Východu. Na břehu potoka narazili na stádo ovcí, které se tam páslo na vysušené trávě. Pastýř chtěl ovečky zavést na druhý břeh potoka, kde byla tráva krásná, zelená. Potok sice nebyl hluboký, ale voda v něm byla prudká, proto se ovce bály a neodvážili se pastýře následovat. Dlouho stál uprostřed potoku, volal je, ale ony nešly.

Potom pastýř udělal zvláštní věc: vzal jedné ovci jehňátko a na rukách ho přenesl na druhý břeh. Když to máma jehňátko uviděla, ve strachu o svoje mládě se po chvíli opatrně vydala za pastýřem a zanedlouho byly všechny ovce na druhém břehu.

Manželé pochopili, co je chtěl Bůh skrze toto naučit: to nebyl nemilosrdný pastýř. On miloval své ovce, ale proto, že nechtěli dělat to co bylo pro ně dobré, vzal jim jehňátko a přenesl na druhou stranu, kde byla úrodná pastvina.

Nejedná stejně tak s námi i Bůh?

Ale ano. Vzal nám naše dítě do nebe proto, aby i náš život se ubíral tímto směrem. Jsi smutný? Nikdo z lidí nedokáže pochopit tvoji bolest?

Je tady ale někdo, kdo tě miluje a pochopí. Možná i ty říkáš: jestli je On Bohem lásky, nevzal by mi toho nejbližšího a nezbořil by celý můj život!

Bůh tě miluje a když Ho následuješ po cestě, kterou tě chce vést, můžeš říct: Bůh je láska. On všechno doveďe do dobrého konce. S úžasem obdivuji Jeho lásku a moudrost.

KONEC BIBLICKÉHO KURZU

Odpovědi na otázky

lekce 10: DRUHÝ PŘÍCHOD JEŽÍŠE KRISTA

otázka 1: Ano.

Lukáš 1:31-32 Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida.

Zjevení Janovo 20:4 Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let.

otázka 2: 1. etapa druhého příchodu Ježíše Krista se nazývá - příchod Páně.

otázka 3: Zjevení Ježíše v oblacích se bude týkat celého světa.

otázka 4: Po vytržení následuje druhý příchod, bitva u Armageddonu a korunování Ježíše v Jeruzalémě na 1000 let a bude panovat. Pak následuje velký konečný soud všech lidí.

otázka 5: a) Satan předloží lidstvu úžasná řešení na politické i sociální úrovni. Sjednotí a povede lidstvo.
b) Povstane falešný prorok, který pomocí zázraků a znamení duchovně svede lidstvo.

otázka 6: Konečným vítězem bude Ježíš Kristus.

otázka 7: Máme vézt život v:
a) každodenním očišťování
b) plné odevzdanosti Pánu
c) připravenosti na jeho návrat

Poslední stránka

Patagonský misionář Allen Gradiner prožil během svého života mnoho bídy a utrpení. Našli ho mrtvého pod převráceným člunem. Dříve než přišel jeho konec stačil zapsat do deníku:

„Ležím pod jedním převráceným člunem a vlny na mně nedosáhnou. Zemřu, ale s úplným pokojem v srdci. Nejvíc trpím žízni.“

Dále pokračovaly vyblednuté řádky: „V noci přišlo a v kousku lodní plachty jsem si zachytil tolik vody, že mi uhasila žízeň, která byla skoro nesnesitelná.“

A potom poslední řádky, skoro nečitelné? „Z plného srdce cítím, jak je dobrý Bůh.“

Jaké to slova umírajícího, ležícího na mořském pobřeží na území kanibalů tisíc kilometrů od svého domova a přátel, který si musí zachytit vodu k pití v lodní plachtě - a píše o překypující Boží dobrotě.

Tedy, zelené pastviny a tiché vody čekají Boží lid vždycky a všude.

Lavina

Vysoko ve švýcarských Alpách sedí pastýřský chlapec a hraje na flétnu. Okolo něho si stádo pochutnává na šťavnaté trávě. Jaká nádherná příroda... v dálce je vidět štíty hor pokryté „věčným“ sněhem. Úzkým chodníčkem k němu přichází turista.

„Zdravím tě chlapče, jak se jmenuješ?“

„Henrik.“

„A kolik máš roků?“

„Deset.“

„Mně můžeš klidně říkat strejdo Janku. Řekni mi, co tu vlastně děláš?“

„Mám prázdniny a tak strážím otcovo stádo.“

„To je pěkné. Ty si teda mladý pastýř. Slyšel jsi už někdy o Dobrém Pastýři?“

„Ne. Kdo je to?“

„Pán Ježíš. On je Bůh, který přišel na zem z nebe, aby za lidi zemřel na kříži. Ale teď zase žije. On je tím Dobrým Pastýřem. Svoje ovce zavede do domu svého Otce, do nebe. Nic není krásnější, jako znát Ho. On se o tebe stará mnohem lépe, než ty o svoje ovečky“.

„Mohl by i mne zavést do domu svého Otce?“

„Určitě, ale nejdřív se musí něco stát. Udělal jsi už někdy něco zlého, Henriku?“

„Ano, tento týden jsem byl velmi neposlušný.“

„Nejdřív tedy musíš poprosit Pána Ježíše, aby ti to odpustil, a také všechny ostatní zlé věci, které jsi udělal. Když se budeš modlit a poctivě mu všechno řekneš, On ti odpustí. Vždyť proto zemřel, aby vzal na sebe také tvé hříchy, aby za ně zaplatil.“

Henrik se otázel, jestli se může modlit hned. Bylo dojemné jak všechno hned pochopil. Z celého srdce toužil poznat Pána Ježíše. Klekl si do trávy a s dětskou jednoduchostí se krátce modlil. Ta modlitba vycházela ze srdce, byla taková, z jaké má Pán Ježíš radost.

Také strejda Janek byl šťastný, protože vnímal, že toto dítě, i přesto, že bylo malé, se úplně odevzdalo Spasiteli.

„Teď tě něco naučím. V Bibli je napsáno, že Pán Ježíš je Dobrý Pastýř. Každý, kdo vyzná své hříchy a odevzdá Mu svůj život, může říct: Pán Ježíš je můj Pastýř. Není to jen tak nějaký pastýř, ale můj. Stará se o mně a miluje mě. - Je, to znamená zůstane na věky. - Můj, to znamená, že i já patřím mezi Jeho ovce.“

Ty také můžeš tuto větu vyslovit, protože On je i tvým Pastýřem. Je to pět slov. Ukaž ruku. Vidíš, má pět prstů. Při každém slově této věty si druhou rukou chytني za jeden prst.“

„Podívej, strejdo Janku,“ řekl chlapec, „když vyslovím tuto větu a postupně si chytnu jednotlivé prsty, ten čtvrtý si stisknu silněji, protože jsem velice šťastný, že On je můj!“

Strejda Janek ještě několikrát přišel na louku, aby navštívil Henrika. Za pár týdnů se ale jeho dovolené skončila a Henrik zase musel jít do školy.

Přišla zima s celou svou krásou, ale také s nebezpečím lavin, které často ohrožují švýcarské horské vesničky. Hromady sněhu, které se znenadání strhnou ze strmých svahů, nejednou zbouraly i celé domy.

Když Henrik přišel jednou ze školy domů, otec ho už netrpělivě čekal a ze smutnou tváří mu pověděl:

„Henriku, maminka je nemocná. Lékař jí předepsal lék, který je třeba čím nejdříve donést. Můžeš hned vyrazit? Snad za hodinu by jsi mohl být zpátky. Já zatím zůstanu s maminkou.“

Henrik poslušně utíkal do sousední vesnice, kde byla lékárna. Jen co měl lék v rukách, spěchal domů. Začínalo se už stmívat, když přišlo to velké neštěstí. Najednou zaslechl veliký hukot jako dunění velké bouřky. Byla to lavina. Rychle pryč! Bylo už ale pozdě. Lavina ho dostihla, vzala ho sebou a přikryla hrubou vrstvou sněhu.

Mezitím otec byl čím dál, tím více netrpělivý, protože ten hukot bylo slyšet také ve vesnici. Možná, že to pohřbilo i nějaké lidi?! Ale kde je Henrik? Telefonovali do lékárny, kde jim řekli, že chlapec tam už byl a šel směrem domů. Co teď?

Lidé z vesnice se ho vydali hledat. Celé hodiny odhazovali celé hromady sněhu v trýznivé nejistotě: najdou ho? Žije ještě? Nakonec ho našli – byl studený a mrtvý. Jeden z prstů na ruce si svíral tou druhou, a to ten čtvrtý.

Otec okamžitě pochopil, co to znamená, protože Henrik vyprávěl svým rodičům, že se obrátil a že 'Pán Ježíš se stal jeho Spasitelem a Pastýřem. Řekl jim, co ho naučil strejda Janek. Otec jakoby v duchu viděl, jak přichází lavina – Henrik vidí, že nemůže uniknout, cítí, že musí zemřít – tehdy se obrátil ke svému Pastýři – Pánu Ježíšovi v té jistotě, že ani teď ho neopustí. Můj Pastýř – pomyslel si Henrik a silně uchopil svůj čtvrtý prst. Tak ho našli.

Jeho rodiče však věděli:

Henrik sice zemřel, ale teď, je tam, v nebi, u Pána Ježíše.

Tajemství Božích dětí

Z vlastní zkušenosti víme, co to znamená zabloudit od Pána, ale také to, že On si neodpočine do té doby, dokud se k němu nevrátíme zpět. Naše spasení v Kristu je neměnná skutečnost, které nemůžeme změnit žádná nebeská nebo pozemská moc. V ev. Jana 10:28 Pán Ježíš hovoří, že Jeho ovce nezahynou a nikdo je nemůže vytrhnout z jeho rukou.

Zároveň ale očekává, že Jeho ovce slyší Jeho hlas (verš 27). Ten, kdo neposlouchá a zatoulá se, s tím není něco v pořádku. Stal se neposlušným a strhl ho proud nebezpečnosti života. Pán dává záruku, že nezahynou, jenom těm, kteří Ho následují a kteří i když se zatoulají, v pokání se k Němu opět vrátí.

Nejdelší kapitola Bible, 119 Žalm, končí tímto nádherným citátem: Bloudím jako zatoulané jehně (ovce), hledej svého služebníka, vždyť jsem na tvá přikázání nezapomněl!

Tento zkušený věřící žalmista pod vedením Ducha svatého v 176 verších vykresluje slávu Božího Slova. Ale člověk, který je tak blízko při Bohu, ví také to, že se dá také zabloudit. V posledním verši žalmu, hledíce zpět na svůj život, musí upřímně vyznat: bloudím jako zatoulané jehně a toto musíme brát vážně. Měl ve svém životě i takové situace, kdy chodil po svých vlastních cestách a padl do různých hříchů...

Zamysli nad těmito dvěma slovy: „zatoulané jehně“. Kolik samoty, sklíčenosti, strachu to vyjadřuje. Zabloudil od Boha jako nějaká ztracená ovce, ale teď už našel cestu k Němu zpět. Zhřešil, i přes všechnu moudrost a milost, která mu byla dána.

Toto vyznává na konci žalmu, jakoby to byl konečný výsledek. Nebylo by lepší tento dodatek vynechat? Takto ho však vedl Duch svatý a zasahuje ty nejnepříjemnější hlubiny našeho srdce, vždyť říká:

o bídě - zablouzení

o spasení - nalezení

o smrti - o tom, že ho Bůh našel a přivedl zpět.

Najde se křesťan, který by v době chození s Pánem Ježíšem toto nepřežil? Který by nezkusil, jaká je to hanba a jaká škoda zabloudit od Pastýře?

Jako ztracený beránek tak plakal a volal o milost, vždyť bez ní život není životem. Musí se vysvobodit ze stavu ztracení, proto vyznává, že zabloudil - a potom získá odpuštění.

Říká: hledej svého služebníka! A ne „já tě hledám“. Protože vždy to vychází ze strany Pastýře, i naše obrácení, i to, že nás hledá. To všechno je milost. Nechci být ničím jiným jako služebníkem milosti a sloužit svému Pánu.

Obrácený hříšník, který získal pokoj, se může radovat, ale jeho pokoj ještě není trvalým pokojem a jeho radost není ještě trvalou radostí Božího stáda. Protože k tomu, abychom se dostali na původní místo nestačí jenom znát Kristovou obět, kterou On za nás podstoupil, ale získat zkušenosti, které prožijeme jenom skrze své zahanbení. Musíme v praxi našeho každodenního života poznat Krista a Jeho předivnou osobu, Toho, které je nejenom našim Spasitelem, ale také Pastýřem a Strážcem.

Podobá se to návratu marnotratného syna, kterého i přes jeho hříchy s otevřenou náručí vítají v otcovském domě. V hloubi srdce mu neustále znělo varování Slova: protože jsem nezapomněl na Tvá přikázání.

Tak se stal se bohatším o jednu důležitou zkušenost, o které může vyprávět jiným, o tom jak velká je Boží milost a láska.

Zlomená noha

K odlehlému ovčinci dorazil večer vandrovník. Dveře byly otevřené, a proto vstoupil. Mezi ovci seděl pastýř, který se po krátkém pozdravu opět sklonil k beránkovi ležícímu na slámě.

„Co mu je?“ zeptal se vandrovník.

„Má zlomenou nohu,“ odpověděl pastýř, přičemž beránka jemně pohladil. Cizinec vyzvídal, jak se to stalo.

„Sám jsem mu zlomil nohu,“ odpověděl pastýř, „protože už jsem nemohl dále snášet jeho neposlušnost. Celé měsíce jsem se ho snažil s láskou vychovávat, ale neposlouchal můj hlas. Vždy si chodil po svých cestách. Stalo se, že jsem ho musel snést ze strmé skály, jindy zase vynést z hluboké propasti. Jednou ho málem unesl orel, ale ze všeho nejhorší bylo to, že i jiné ovce utíkaly za nim. Nezbyvalo mi nic jiného, než mu zlomit nohu, aby už více nemohl utíkat pryč. Nejdřív se velmi rozhořčil a strkal rohy směrem ke mně, ale teď mi už pokorně olizuje ruku a pozorně mě poslouchá. Zanedlouho už bude moci chodit. Ale v jednom jsem si jistý, že už víc nebude neposlušným beránkem v mém stádu.“

Když vandrovník na druhý den pokračoval v cestě, přemýšlel: jestli by také nebeský Pastýř neměl takto jednat i se svými ovci.

Ty jsi se mnou

Jeden chlapec musí cestou domů projít několik kilometrů tmavým lesem. Je velmi špatné počasí, hustě prší a vítr hvízdá v korunách stromů. Chlapec uhání po cestě.

Náhle asi deset metrů od něho se ze tmy ozve silný mužský hlas: „To jsi ty, Ondro?“ Lekne se, zůstane jako ochromený ale vzápětí si uvědomí, že je to otec, který mu, na matčinu prosbu vyšel naproti, aby ho přes poslední, nejtmavší úsek cesty převedl domů.

Strach pominul, a tmavá noc je najednou světlá. Na zádech cítí otcovu ruku, vedle sebe slyší jeho kroky. Už se nebojí a po zbytek cesty není co povídat, protože se cítí už být co nevidět doma. Otec je sním a doma ho čeká maminka.

Všechno co potřebujeme pro nebe, už máme: Ty jsi se mnou. Kristus je se mnou i s plností svého bohatství, když Mu věříme.

sobota

25.
srpna
2012

odpoledne
pro

Ianové dráhy
trampolíny
luky a kuše
foukačky
a jiné...

DĚTI

Všem oslavencům
přejeme mnoho
Božího požehnání

vše nejlepší

3. 8. 1999 Ledvoňová
Johana

11. 8. 2005 Michalková
Magdalena

15. 8. 2003 Gembická
Viktorie

28. 8. 1996 Ledvoň
Natan

7. 8. 1969 Baláž
Miroslav

7. 8. 1938 Kaušitz
Josef

14. 8. 1977 Čapčíková
Petra

Žalmy 103:1

Dobrořeč, má duše, Hospodinu,
celé nitro mé, jeho svatému jménu!

Žalmy 103:2

Dobrořeč, má duše, Hospodinu,
nezapomínej na žádné
jeho dobrodiní!

Žalmy 104:1

Dobrořeč, má duše, Hospodinu!
Hospodine, Bože můj, jsi neskonale
velký, oděš ses velebnou důstojností.

Karviná

Areál od 14:00
Na lodičkách vstup zdarma

Apoštolská církev
sbor Karviná

www.ackarvina.cz

pořádá:
Apoštolská církev, sbor Karviná
ve spolupráci s
Royal Rangers

www.royalrangers.cz

táborák

tvrtek - 09. 08. 2012
19:15 hod.

v rámci
d tského sborového
tábora

pro rodi e táborník
a
pro ú astníky
modlitebního setkání
(17:00hod.)

krom d tí na tábo e
doneste si párky s sebou

adresa: Apoštolská církev, Sborové noviny,
Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6
tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz
web: www.ackarvina.cz
BS: 105 101 764 / 0300

Pravidelný měsíčník sboru Apoštolské církve v Karviné.
SBN vychází pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma.

íslo 8, ro ník 19

Jakékoliv příspěvky, at už finanční, či materiální, vždy vítáme! Vaše příspěvky jako jsou články, recenze, povzbuzení a svědectví můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor. Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SBN: 29. 08. 2012.